

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 grudnia 2022 r.

DIH-3.707.131.2022.AWS

DECYZJA DIH-III/150/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, z późn.zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.211.C.125.2022.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (nr akt kontroli: PU.8361.218.2022), na mocy której Panu Bartoszowi Stubińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: „ADSEDO” - BARTOSZ STUBIŃSKI z siedzibą w Warszawie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) w związku z niedopełnieniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, które polegały na niewidocznieniu cen jednostkowych w odniesieniu do 37 partii towarów na 100 partii poddanych kontroli - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 10 do 15 czerwca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „*Mazowieckim WIiH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr 362/2022, przeprowadzili kontrolę w sklepie na targowisku ... w Warszawie, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*przedsiębiorcą*”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), (zwaney dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), w dniu 1 czerwca 2022 r. skierowano do ww. przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli

(sygnatura: PU.8361.2018.2022) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Niniejsze zawiadomienie strona odebrała w dniu 2 czerwca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano w jakim stopniu przedsiębiorca przestrzega obowiązki określone w przepisach ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwaney dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”). W tym celu inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH sprawdzeniu poddali łącznie 100 rodzajów towarów oferowanych do sprzedaży, stwierdzając nieprawidłowości przy 37 z nich, tj. brak cen jednostkowych. Powyższe stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen. Szczegółowy wykaz zakwestionowanych produktów został zawarty w Zał. 1-2 dołączonych do Protokołu kontroli. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika sklepu, którego uznano za osobę czynną w lokalu, w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.). Jak wynika z akt sprawy nieprawidłowości wykazane przez Mazowiecki WIIH zostały w toku kontroli usunięte.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez kontrolujących udokumentowano aktach sprawy, w tym w Protokole kontroli (sygnatura akt kontroli: PU.8361.218.2022) znajdującym się w aktach sprawy oraz Załącznikach 1-2 do niniejszego dokumentu. Strona nie wniosła uwag do ww. Protokołu pomimo, że została prawidłowo pouczone o przysługującym jej uprawnieniu w „*Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*”.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem (nr PO.211.C.125.2022.MW) z dnia 11 sierpnia 2022 r. Mazowiecki WIIH poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwaney dalej: „*Kpa*”), strona została pouczone o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od daty doręczenia pisma. Jednocześnie, w tym samym piśmie organ zobligował stronę do przestania informacji o wielkości obrotów i przychodu uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w roku 2021.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, w dniu 5 września 2022 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie wpłynęło pismo strony informujące organ o wynikach finansowych osiągniętych przez ww. przedsiębiorcę w roku podatkowym 2021.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Mazowiecki WIIH decyzją nr PO.211.C.125.2022.KS, (sygnatura: PU.8361.218.2022), nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z niewidocznieniem cen jednostkowych przy 37 partiach towarów na 100 sprawdzanych partii, w należącym do ww. przedsiębiorcy sklepie mieszczącym się na targowisku ... w Warszawie.

W dniu 4 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W piśmie tym strona postępowania wniosła o zmianę decyzji wydanej przez Mazowieckiego WIIH oraz zastosowanie wobec niej art. 189f Kpa § 1 pkt 1 Kpa w związku z zaprzestaniem naruszania prawa i uznaniem, że waga naruszenia była znikoma, a wyniku naruszenia nikt nie poniósł żadnych szkód materialnych. W uzasadnieniu złożonego odwołania strona podniosła, że wymierzona jej kara w wysokości 1 500 PLN jest bardzo wysoką i nieproporcjonalnie wysoką w stosunku do wartości przychodu ze sprzedaży produktów których dotyczy. Przedsiębiorca poinformował również, że sklep który prowadzi ma niewielką powierzchnię, a każdy towar jest podawany klientowi przez sprzedawcę i nie ma w nim samoobsługi. Jednocześnie zaznaczył, że około 99% sprzedawanych towarów stanowią ryby mrożone, świeże i wędzone oraz owoce morza, które są sprzedawane na wagę, natomiast towary inne niż ryby i owoce morza stanowią mniej niż 1% wartości sprzedawanych towarów i są pozycją marginalną w działalności handlowej. Zdaniem podmiotu skarżącego, jeżeli klient chciałby wiedzieć jak jest cena za 1 kilogram (np. przyprawy), to z pewnością uzyskały taką informację od sprzedawcy. Odwołujący zapewnił nadto, że o każdej sprzedawanej rzeczy klient jest szczegółowo informowany przez sprzedawcę.

Pismem z dnia 11 października 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o prowadzeniu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz weryfikuje, czy dana decyzja była prawidłowa.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa, w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl definicji określonej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy - cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę sprzedaży określonego towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Natomiast, stosownie do przepisu § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości; kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie zlokalizowanym na targowisku ... w Warszawie, należącym do strony organ pierwszej instancji wykazał brak uwidocznionej informacji o cenie jednostkowej w odniesieniu do 37 partii towarów na 100 partii towarów skontrolowanych ogółem.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH, w drodze decyzji administracyjnej, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Po wnikliwej analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym w szczególności Protokołu kontroli (nr akt kontroli: PU.8361.218.2022) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do naruszenia przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Mazowiecki WIIH słusznie bowiem uznał, że niewidocznienie konsumentom informacji o cenie jednostkowej w kontrolowanej placówce naruszało interesy konsumentów, ponieważ nie otrzymali oni informacji pozwalających na porównywanie towarów podobnych różniących się między sobą masą lub objętością.

Jak wynika z treści skarżonej decyzji, Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się kryteriami wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Mazowieckiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przestanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli bezsprzeczne uchybienia, jakich dopuściła się strona nie mogą się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych dotyczących uwidaczniania cen jednostkowych, w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przestanków Prezes UOKiK zważył i stwierdził, jak następuje poniżej. Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, że ww. przedsiębiorca nie dopełnił istotnego obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tzn. nie uwidoczniał cen jednostkowych dla 37 partii towarów, w sklepie prowadzącym sprzedaż detaliczną, mieszczącym się na targowisku ... w Warszawie. Zauważyć przy tym należy, iż cena towaru należy do podstawowych, istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów przez konsumentów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej

informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów o obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za litr, kilogram określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Nie sposób więc uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru, albowiem uchybienia odnotowano względem nie kilku bądź kilkunastu towarów, lecz w przypadku 37 rodzajów towarów na 100 skontrolowanych ogółem, co daje znaczący odsetek nieprawidłowości na poziomie 37%. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca uważa za tak samo istotne z punktu widzenia ochrony interesów konsumentów uwidocznienie ceny i ceny jednostkowej. Zarówno brak ceny lub ceny jednostkowej jest naruszeniem przepisów dotyczących uwidaczniania cen i zagrożonych taką samą karą.

Analizując dotychczasową działalność podmiotu, organ wziął pod uwagę okoliczność, iż przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Z drugiej jednak strony przedsiębiorca, jako doświadczony podmiot gospodarczy, który swoją działalność prowadzi zgodnie z wpisem CEIDG od lipca 2012 r., powinien nabyć niezbędną wiedzę o obowiązkach jakie na nim ciążyą. Obowiązek uwidocznienia zarówno cen jak i cen jednostkowych na towarach, ich właściwego uwidaczniania w miejscu sprzedaży towarów wynika z podstawowych przepisów regulujących obrót towarów i usług z udziałem konsumentów i powinien być bezwzględnie respektowany. Organ zwraca przy tym uwagę, że w dniu 2 czerwca 2022 r., tj. 8 dni przed rozpoczęciem kontroli przedsiębiorca otrzymał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli obejmującym m. in. kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Zatem, po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości, jednak jak wykazała późniejsza kontrola tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do zaistnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Odnosząc się do wielkości obrotu i przychodu odnotować należy, że strona pozytywnie odniosła się do prośby organu pierwszej instancji i przedłożyła wynik finansowy osiągnięty

w okresie poprzedzającym rok nałożenia kary (tj. za rok 2021). Powyższe dane były niezbędne organowi do oszacowania wysokości wymiaru kary.

We wniesionym odwołaniu strona skarżąca zwróciła się z prośbą o zmianę decyzji oraz zastosowanie wobec niej art. 189f Kpa § 1 pkt 1 w związku z zaprzestaniem naruszania prawa i uznaniem, że waga naruszenia była znikoma, w wyniku naruszenia nikt nie poniósł żadnych szkód materialnych. Zaznaczyła, iż wymierzona jej kara w wysokości 1 500 PLN jest karą bardzo wysoką i nieproporcjonalnie wysoką w stosunku do wartości przychodu ze sprzedaży produktów, których dotyczy. W ocenie przedsiębiorcy, jeżeli klient chciałby wiedzieć jaka jest cena 1 kilograma (np. przyprawy), to na pewno uzyskałby taką informację od sprzedawcy, który jest w stanie podzielić się swoją wiedzą z kupującym. Dodał, iż o każdej sprzedawanej rzeczy klient jest szczegółowo informowany przez sprzedawcę.

Odnosząc się do ww. argumentów przedstawionych przez skarżącego, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ceny oraz ceny jednostkowe towarów powinny być uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Strona natomiast w sposób ewidentny nie wywiązała się należycie z powyższego obowiązku. W przedmiotowej sprawie kluczowe znaczenie dla organu ma fakt, iż w chwili rozpoczęcia kontroli, tj. w dniu 10 czerwca 2022 r., w sklepie mieszczącym się na targowisku ... w Warszawie, należącym do podmiotu skarżącego, brak było cen jednostkowych przy 37 pozycjach asortymentu na 100 sprawdzonych ogółem partii towarów. Dokumentacja zebrana w trakcie kontroli organu pierwszej instancji jak i przedstawiony w niej stan faktyczny w sposób ewidentny wskazują na naruszenie przepisów o cenach. Konsekwencją powyższego stanu rzeczy było nałożenie przez uprawniony organ (tj. Inspekcję Handlową) administracyjnej kary pieniężnej w drodze decyzji na stwierdzone uchybienia. Informowanie konsumentów ustnie o cenie jednostkowej nie wypełniania ww. obowiązku.

Prezes UOKiK wyjaśnia dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie, udowodnienie braku właściwej informacji dotyczącej ceny/ceny jednostkowej towaru czy usługi jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku

kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Ponadto zauważyć należy, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, nie budząca zastrzeżeń informacja o cenie/cenie jednostkowej towaru (usługi) jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. Należy mieć na względzie fakt, iż wymagania w zakresie uwidocznienia cen/cen jednostkowych nie przewidują żadnych odstępstw ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej czy sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy. Bez większego znaczenia dla sprawy są również inne okoliczności podniesione przez stronę takie jak: rodzaj czy ilość sprzedawanego asortymentu bądź przyjęty sposób obsługi klienta. Co więcej, wartość towarów nie stanowi o większym bądź mniejszym zakresie naruszenia. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy dokonującego sprzedaży detalicznej towarów konsumentom.

Prezes UOKiK podkreśla równocześnie, że w pełni podziela stanowisko Mazowieckiego WIIH, który w treści decyzji stwierdził, iż brak uwidocznienia ceny jednostkowej utrudniał konsumentowi porównanie cen towarów, a tym samym naruszał w istotny sposób jego interes. Nie ulega wątpliwości, że brak tychże cen jednostkowych ma wpływ na podejmowane przez konsumentów decyzje zakupowe i może utrudniać dokonywanie transakcji handlowych. Poza tym, obowiązek uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych, jako dwóch odrębnych wartości, wynika zarówno z ustawy jak i rozporządzenia. Zgodnie z przepisami to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek nie tylko uwidocznienia cen, ale również wyliczenia i podania cen jednostkowych (za kilogram, litr itp.). Nie może on odstąpić od spełnienia tego obowiązku bądź przenieść go na konsumentów. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: *„Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem Przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych*

decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.”.

Odwołując się do argumentacji strony podniesionej w odwołaniu, organ wyjaśnia, że informowanie konsumentów o cenie i/lub cenie jednostkowej określonego towaru w formie przekazu ustnego nie może być uznane za czyniące zadość wymaganym przepisom prawa, gdyż w ustawie o informowaniu o cenach nie przewidziano, a tym samym nie dopuszczono takiego sposobu informowania konsumentów.

Prezes UOKiK stwierdza nadto, iż nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189f Kpa, a więc odstąpienia od wymierzenia kary, o które zawnioskowała strona skarżąca. Artykuł 189f § 1 pkt 1 Kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. W przedmiotowej sprawie strona bez wątpienia dopuściła się istotnego naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, względem aż 37 skontrolowanych produktów. Należy mieć na względzie, że organ oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, ale również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci zostali pozbawieni wiedzy, dostępu do informacji o cenach jednostkowych, pozwalającej na dokonywanie świadomego wyboru produktów, co pozwala przyjąć że na ochrona konsumenta została w tej materii znacząco zachwiana. Powyższe wskazuje, że w żaden sposób wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Tym samym, część pierwsza przesłanki pierwszej nie została spełniona.

Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Strona zaprzestała naruszenia prawa, co organ wziął pod uwagę przy ocenie materiału dowodowego w toku prowadzonego postępowania (w toku kontroli uwidoczniła brakujące informacje o cenach jednostkowych). Jednakże należy mieć na względzie, że ww. składowe przesłanki pierwszej muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast, w niniejszym przypadku nie spełniono wymaganego warunku kumulatywności tychże przesłanek.

Nie została spełniona również przesłanka druga zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też

prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, naruszając art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w konsekwencji czego za popełniony delikt administracyjny nałożono na nią sankcję o charakterze pieniężnym. Organ drugiej instancji podkreśla przy tym, że zaprzestanie naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w trakcie kontroli, a okoliczność usunięcia stwierdzonych w toku kontroli naruszeń nie oznacza zatem automatyzmu w odstąpieniu od ukarania za naruszenie ww. obowiązków.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji czy też podstaw do odstąpienia od zastosowania sankcji i poprzestania na jedynie na pouczeniu.

Odnosząc się, na koniec, do stwierdzenia strony jakoby wymierzona jej kara była „bardzo wysoka”, organ drugiej instancji pragnie zauważyć, że w przedmiotowej sprawie kara pieniężna w wysokości 1 500 zł nie została wymierzona przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w wysokości maksymalnej, czyli 20 000 zł, lecz wynosi zaledwie 7,5% maksymalnej przewidzianej wartości i mieści się w granicach określonych prawem kryteriów dopuszczalnych jej wysokości, a zatem jest kwotą optymalną, a zarazem adekwatną do zaistniałego naruszenia.

Jednocześnie, w myśl art. 67 a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Reasumując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Mazowieckiego WIIH, Prezes UOKiK miał na

uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących jak i obciążających, a ponadto rozważył przesłanki określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz zdefiniowane w 189f Kpa. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - ponad 100 000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/